

Adopterades Rösts argumentationsguide

Adopterades Rösts argumentationsguide.....	1
Bemötanden av argument "för"	2
1. Kapacitetsargument	2
2. Behovsargument.....	3
3. Signalargumentet.....	4
4. Diskrimineringsargument	5
5. "Bättre"-argumentet.....	5
6. Maximeringsargumentet	6
7. Könsargumentet.....	6
8. Rättviseargumentet	7
9. Ansvarsflyktsargumentet	8
10. Människovärdesargumentet	8
11. "Kärnfamiljen är död"-argumentet	8
12. Sexualiseringsargument	9
13. Val-argument.....	9
14. Lika inför lagen-argument	9
15. Prövningsargumentet-argument	10
16. Rättsskyddsargumentet	10
17. Transponeringsargumentet.....	11
18. Tvåföräldrarargumentet /Omvända rättighetsargumentet.....	11
19. Rättsskyddsargumentet	12
20. Kärleksargumentet / Trygghetsargumentet.....	12
21. Etnicitetsargumentet	12
22. Heterosex-argumentet.....	13
23. Synergiargumentet.....	13
24. Acceptansargumentet.....	13
25. Freud-argumentet.....	14
26. Naturargumentet.....	14
27. Verklighetsargumentet.....	14
28. Existensargument	15
29. En egenskap bland andra-argumentet.....	16
30. Adopterade ej homogen grupp-argumentet.....	18
31. "Enda grupp"-argumentet.....	19
32. "Inte kämpar emot ensamstående"-argumentet.....	19
33. "Det finns adopterade som är homosexuella"-argumentet.....	20
34. "Inte ens när det är barnets bästa"-argumentet.....	22
35. "Inte mer belastade"-argumentet	23
36. "Sexuell läggning är inte relevant"-argumentet	24
Falskt/Försvagat argument emot homooptioner	25
1. Alla adoptioner kommer att stoppas.	25
2. Barn måste ha en mamma och en pappa.....	25
3. Barn kommer att mobbas	25
4. Ni vill låta oseriösa diktaturer påverka svensk lag.....	25
Bemötande av motargumentet om barnets rätt till föräldrar av båda könen.....	27
Övrigt.....	29

Bemötanden av argument "för"

1. Kapacitetsargument

- a) Homosexuella är lika goda föräldrar som andra.
- b) Barn i homosexuella familjer har det lika bra som andra barn.
- c) Man ska inte ställa högre krav på homosexuella än heterosexuella.
- d) Homosexuella är bättre lämpade eftersom de har en erfarenhet av annorlundaskap.

"Det finns inget som tyder på att barnen till homosexuella mår sämre eller blir annorlunda än heterosexuellas barn. Det visar ett flertal undersökningar." (1)

"Barn som växer upp i homosexuella familjer mår precis lika bra som andra barn." (2)

"Det sitter inte i en människas kön eller sexuella läggning om hon eller han blir en bra förälder eller inte. Det handlar om förmågan att ge kärlek, trygghet, omsorg och respekt." (Birgitta Ohlsson, LUF, Expressen 010728)

Svar:

- a) Detta har ingen motsatt sig. Dessutom, även om så vore fallet är detta endast intressant om en sådan skillnad fanns kvar efter prövningen. Skillnader innan prövning är egentligen helt ointressanta om samma reduceringsgrader finns.
- b) Detta är irrelevant eftersom detta handlar om adoptivbarn. Dessutom antyder detta om sociala och materiella aspekter. Psykologiska aspekter är inte alls lika lätta att ta fasta på och kräver långtidsstudier och att man har en direktkontakt med barnen, men framför allt representativt urval. Om man saknar representativt urval utan kanske istället använder sig av nätverksurval så blir det mycket svårt att dra generaliserbara slutsatser. Att det sedan är svårt att göra andra typer av urval gör inte att man kan ignorera denna riskfaktor eller bias.
- c) Det är samma krav, det är bara det att ett samkönat par inte kan uppfylla kravet att vara blandkönat, så varför göra det? Jämförelser med ensamoptioner är ett vuxet rättviseperspektiv och hör inte hemma i denna debatt, såvida man inte också förespråkar signalargumentet, se nedan.
- d) Denna synergieffekt finns det inga som helst belegg för att den skulle infinna sig.

Angående Birgitta Ohlssons uttalanden är det trivialt att bemöta. Hon har förstås rätt när det handlar om just de aspekter hon räknar upp. Däremot har hon glömt bort att värdet av en mamma inte kan ersättas av en duktig pappa och inte heller tvärtom. Dels de psykologiska värdena i form av identitetsobjekt och dels ett upplevelsevärde som kan vara viktigt för ett barn som aldrig upplevt vare sig en mamma eller en pappa. Det finns inget stöd i forskningen som gör gällande att föräldrar av båda könen i tidiga år är oviktigt, men det är trots allt den slutsatsen Birgitta behöver och därav den otydliga formuleringen "bra förälder". En bra mamma kan aldrig kompensera för avsaknaden

av en pappa och vice versa. Detta vittnar adopterade som hamnat i homosexuella familjer om.

2. Behovsargument

- a) Barn behöver inte föräldrar av båda könen.
- b) Barn kan finna förebilder och identifikation utanför familjen.

"Homosexuella liksom heterosexuella är mycket medvetna om vikten av identifikationsobjekt av båda könen och att barn har en fantastisk förmåga att skaffa sig detta." Källa RFSL-Socionomerna

Svar:

- a) Detta är inte visat. Det finns inga studier på det. Tvärtom finns det mängder med studier som visar att föräldrar av båda könen är viktigt för barnet.

"Det råder en enighet om att både det biologiska och psykologiska föräldraskapet är av grundläggande betydelse för barns utveckling. Barns psykologiska utveckling sker bla genom ett kontinuerligt växelspel mellan föräldrarnas olika (köns-) roller. Detta förhållande påvisas i en mängd olika studier."

Ur: Ds 1999:57 " Gemensam vårdnad för ogifta föräldrar", s 121 ff. Mer nedan:

"Barn behöver båda Föräldrar har olika roller i förhållande till sina barn. Främst beror de olika rollerna på att föräldrarna är olika som människor. Deras olika personligheter, olika sätt och stil, intressen och värderingar ger barnet ett rikt spektrum att ta till sig och spegla sig mot, införliva, förkasta, modifiera. De olika rollerna är naturligtvis också förbundna med könsroller och andra specifika sociala roller. Den ene kan alltså inte ersätta den andre. Barnet utvecklas i ett kontinuerligt växelspel med både sin mamma och sin pappa och kan därigenom hitta sina egna förhållningssätt och roller. Givetvis sker detta också i förhållande till andra, alltifrån syskon, vuxna släktingar och bekanta, lärare till idoler och mytfigurer. Men föräldrarna är och förblir i centrum. Inte minst behövs föräldrarna som relief och korrektiv i pubertetens och ungdomsårens intensiva psykologiska utveckling och identitets-bildning. Föräldrar behövs som bekräftelse och då behövs båda, efter-som jaget består av båda. De behövs inte nödvändigtvis sammanboende, inte kvantitativt lika mycket, inte i samma sorts relation, men jaget behöver spegla sig i dem bägge, känna igen sig och få veta att det duger, men behöver dem också för att kunna korrigera kursen i utvecklingen, för att kunna kontrastera och inte vara lik."

Om man från de studier som handlar om homosexuellt förälderskap tar bort de som handlar om barn som har en upplevelse av och/eller kontakt med sina biologiska föräldrar så finns det en mycket liten del studier kvar som är för klent material att dra några slutsatser kring. Långtidsstudier saknas. De barn som uppfyller dessa kriterier av upplevt enkönat föräldraskap är ännu väldigt unga. Studierna är oftast små och saknar möjlighet till generaliserbarhet.

Göran Ewerlöf, ordf. i kommittén, säger i Aktuellt, 2001-01-31, citat: "Vi har ju, vi anser oss ju ha haft en bra grund för att ta de här ställningarna vi har gjort och det

har enbart gjorts utifrån barnets bästa. Så jag kan inte hålla med om att inte forskningen räcker till här."

Om han nu har rätt i att det fanns ett gott underlag, varför kunde man då inte tydligt skilja ut de studier som handlar om upplevt samkönat föräldraskap utifrån barnets perspektiv? För det är ju denna situation som uppstår vid gemensam adoption (internationell adoption).

b) RFSL-socionomerna lägger själva fram motargumenten. Argumentet mot samkönade pars adoptioner är förstås inte att det är omöjligt för barnen att finna identifikationsobjekt utanför familjen, utan därför att det är en ytterligare belastande faktor som inte kan reduceras vid prövning i fallet med okända barn. Det är förstås ingen som kan garantera att de närmaste föräldrarna kan utgöra identifikationsobjekt för barnet men varför skall man för den skull ta bort möjligheten? Ett samkönat par har dessutom inte samma incitament att ta extern hjälp i föräldraskapet såsom en ensamstående har. Om de nu mot förmodan skulle visa på en sådan vilja att blanda in ytterligare *extra* föräldrar, då har man ju samtidigt också visat vilka behov man prioriterat av barns behov och vuxnas behov att vara föräldrar på sina egna definierade villkor.

Övriga kommentarer:

Förebilder är en vag term. Att vara förälder implicerar att också vara en förebild.

3. Signalargumentet

Att homosexuella inte får adoptera skickar signaler till de barn som nu finns i homosexuella familjer.

Marianne Carlström, TV4, 2001-0131, 18:50

"Det är fler och fler barn som lever med två homosexuella föräldrar... Och då, då tycker vi att då går det... om dom... Om vi skall acceptera det ... och säga till dom att det är okej... då måste vi också kunna säga att det är okej för homosexuella att bli *prövade* för internationell eller gemensam adoption."

Svar:

Man skall inte använda barn från andra länder för att skapa acceptans eller skicka "rätt signaler" till andra grupper i samhället. Ett mycket kränkande argument som innebär att internationella barn skall användas för att skapa acceptans för andra barn nationellt. Detta är mycket långt ifrån barnperspektivet.

Motargument 1: Skall sambos också få adoptera med samma motivering?

Reduction ad absurdum: Resonemanget är oberoende av barnets behov utan generaliserar behovet till att en delgrupp skall bli accepterat oberoende av om det är det bästa varken för delgruppen eller hela gruppen.

4. Diskrimineringsargument

Det är diskriminering mot homosexuella att de inte får provas.

”Vi måste få bort den diskriminerande lagstiftningen som utesluter en speciell grupp rätten att provas som adoptivföräldrar.”(1)

Svar:

Individer som är homosexuella är inte diskriminerade i adoptionsfallet. Det är partnerskapsrelationen, dvs den samkönade relationen som är särbehandlad vad gäller adoption. För att en särbehandling skall kallas för diskriminering så skall det vara en omotiverad särbehandling. Motiveringen till att partnerskap inte skall få adoptera barn finns och är fortfarande oemotsagd. Det är inte visat att en sådan adoptionsform är barnets bästa. Beslutsfattaren har bevisbördan enligt PM 1999-12-15 Dnr 1999:2976 Att kalla det för diskriminering är att redan på förhand ha bestämt sig för att det inte strider mot barnets bästa. Om det är barnets bästa att få föräldrar av båda könen så kan man inte längre hänvisa till diskriminering av samkönade par såsom relation betraktat. Då har man bedömt att barnets bästa väger tyngre än den samkönade relationens önskemål att få vara likställd med den blandkönade relationen. Så frågan är alltså fortfarande vad som är barnets bästa. Att kalla det diskriminering är inte ett argument.

5. "Bättre"-argumentet

Det är bättre för barn att växa upp med homosexuella föräldrar i Sverige än att fara illa i ursprungslandet.

Svar:

Barnets bästa är inte ett relativt begrepp. Barnets bästa handlar om att tillgodose barns behov. Dels som grupp och dels som individer. Adopterade barn jämför inte sin uppväxt med den alternativa uppväxten i ursprungslandet och skall heller aldrig behöva motivera sin situation utifrån en sådan påtvingad jämförelse. För barn som inte har ett val, så skall detta inte i efterhand belastas barnet som om det hade ett sådant val. Detta är en påtvingad tacksamhetsskuld som barn inte skall behöva betala, speciellt inte barn som redan är belastade med en dålig start i livet. Resonemanget blir också än mer absurt när man gör jämförelsen med nationella adoptivbarn inom Sverige även om de kanske bara uppgår till ca 15st per år. Om man hänvisar till barnets bästa som ett relativt begrepp, skall då andra villkor gälla de svenska adoptivbarnen då dessa knappast riskerar en svältdöd eller att fara illa på barnhem? Ett sådant resonemang motsägs av artikel 21c, FNs barnkonvention som lyder:

21c) "säkerställa att det barn som berörs av internationell adoption åtnjuter garantier och normer som motsvarar dem som gäller vid nationell adoption;"

I följande dokument, "Sveriges rapport till FN om barnkonventionen: Andra rapport av Sverige, Konventionen om barnets rättigheter"

(http://social.regeringen.se/pressinfo/pdf/barn/fn_rapp.pdf) kan man läsa om tolkningen av artikeln:

"Beträffande bestämmelserna i art 21 punkten c finns det inga skillnader mellan å ena sidan barn som berörs av internationell adoption och å andra sidan adoption i Sverige av svenska barn när det gäller det skydd barnen åtnjuter och de normer enligt vilka de behandlas."

6. Maximeringsargumentet

Barnets bästa är att maximera antalet presumtiva adoptivföräldrar för prövning för att från den gruppen hitta de bästa föräldrarna för barnet.

Svar:

Detta förutsätter sådant som ännu inte är visat. Ett cirkelresonemang.

Om detta är lämpligt så måste man visa att denna grupp har de egenskaper som är barnets bästa. Samkönade föräldraskap är inte visat vara barnets bästa. Ett alternativ är att prövningen skulle kunna hantera och reducera de risker som föreligger med samkönat föräldraskap. Men detta är ju omöjligt eftersom det är barnets behov som är av intresse, inte föräldrarnas vårdnadskompetens eller omsorgskompetens. Barnets behov av föräldrar av båda könen kan inte avgöras genom prövning av adoptivföräldrarna.

Ser man på det hela i ett världsperspektiv så finns det inte något som tyder på att man skapar en bättre framtid för fler barn genom att utfärda medgivanden till homosexuella i rika delar av världen.

Däremot finns det klara signaler att om I-länderna börjar frångå 30-års arbete att grunda internationellt barnrättsarbete på internationellt samarbete så kommer man att utsätta fler barn för risker och försvåra arbetet med utsatta barn i fattiga delar av världen.

Flera politiker inom kommittén är medvetna om detta och har talat om ex. "att frågan om homosexuellas rätt att provas för internationella adoptioner är så viktig att vi får vara beredda ta vissa negativa konsekvenser"

Med negativa konsekvenser avses knappast negativa konsekvenser i Sverige eftersom det dels inte kommer att ske några internationella adoptioner och dels därför att man gör anspråk på att homosexuellas adoptioner är likvärdiga med blandkönade pars. Så de negativa konsekvenserna är alltså konsekvenser i ursprungsländerna.

Häpnasväckande och skrämmande att politiker i utredningen anför sådana argument där man offrar verkliga barn i fattiga delar av världen för en principiell fråga innanför Sveriges gränser.

7. Könsargumentet

Män och kvinnor är lika. Alla eventuella skillnader är endast beroende av social inlärning.

Svar:

Män och kvinnor är olika. De har olika biologiska och då inte endast vad gäller kön utan det finns även andra skillnader. Det går inte att separera psykologiska skillnader från biologiska skillnader. Det ena påverkar det andra och det vice versa. Därför är män och kvinnor olika både till kropp och psyke även om det inte är normativa skillnader. Resonemanget att mamma och pappa är viktiga i föräldraskapet kräver dock inte normativa skillnader.

Även om det bara vore så att det vara sociala skillnader mellan män och kvinnor så är inte heller detta ett argument emot eftersom det som kvarstår att visa då är att dessa socialt inlärd skillnader är negativa värdemässigt sett, eller rättare sagt att de positiva skillnaderna inte överväger de negativa skillnaderna.

8. Rättviseargumentet

a) Ensamadoptioner är möjliga, därför måste också homosexuellas adoptioner bli möjliga.

b) Om svarta får adoptera skall också homosexuella få adoptera.

"Vi tycker att det är konstigt att lagen idag tillåter ensamstående heterosexuell och homosexuella att adoptera barn fastän homosexuella par inte får det. Hur kan det vara sämre med två adoptivföräldrar än en?" (2)

Svar:

a) Detta är inte en rättvisefråga. Detta är en barnfråga. Barnets bästa garanteras inte av ett rättviseargumentation mellan olika föräldrakonstellationer. Varje adoptionsform skall prövas för sig. Ensamadoptionerna har aldrig prövats och möjliggjordes långt innan FN:s barnkonvention. (1917). Ensamadoptionerna är den mest ifrågasatta bland lagliga adoptioner idag. Den kommitté som är tillsatt gjorde anspråk på att undersöka skillnader mellan homosexuella par och heterosexuella par, dvs samkönade par och blandkönade par. Därmed har man även i det arbetet mycket riktigt förstått att en ny adoptionsform endast skall möjliggöras om den är likvärdig med de adoptionsformer som idag anses vara de bästa alternativet. En jämförelse med ett sämre alternativ även om det råkar vara lagligt är inte relevant om anspråket man vill göra är att bibehålla barnets bästa. Läs också här om ensamadoptioner.

b) Som individer är det ingen skillnad i lagen mellan svarta och homosexuella. Inte heller som relationer. Om ett svart par ingår partnerskap så hanteras det likadant som om ett "vitt" par ingår partnerskap. Likaså om de gifter sig. Hudfärgen avgör inte om ett par kan utgöra föräldrar av båda könen eller inte. Det hänger på relationsformen och där blir skillnaden tydlig i fallet samkönat partnerskap. (Huruvida ett blandkönt partnerskap skall ges möjlighet att adoptera är kanske intressant.)

9. Ansvarsflyktsargumentet

Ursprungsländerna kommer att säga nej ändå. Det är ändå de som bestämmer.

”Om ett land inte accepterar homosexuella adoptivföräldrar så respekterar vi det. Men det ska inte leda till att vi diskriminerar vissa grupper rätten.” (1)

Svar:

Varje land skall ta ansvar för barnets bästa uppfylls. Att föra över ansvaret på ursprungslandet är därför inte acceptabelt.

Artikel 21c, "Konventionsstater som erkänner och/eller tillåter adoption skall säkerställa att barnets bästa främst beaktas"

10. Människovärdesargumentet

Alla människor är lika mycket värda, därför måste homosexuella få prövas för adoption.

Svar:

Att adoptera eller ens skaffa egna barn har inte med människovärde att göra. Man skaffar inte barn för att bekräfta sitt människovärde, ett sådant agerande är inte ett barnperspektiv. Ensamadoptionerna är inte möjliga idag därför att ensamstående är lika mycket värda som andra människor.

Även om resonemanget var korrekt blir det en konflikt eftersom barn också är människor och då blir frågan om inte också adoptivbarn är lika mycket värda som andra barn och varför de inte skall få samma rätt till föräldrar av båda könen som andra barn. Alltså få rätt till föräldrar på samma villkor som andra barn.

11. "Kärnfamiljen är död"-argumentet

Kärnfamiljen är död, därför måste också den homosexuella familjen möjliggöras på samma villkor som den heterosexuella.

Svar:

Detta är inte en familjeformsfråga. Naturligtvis har familjeformer sett olika ut genom tiderna och det har funnits olika proportioner mellan olika former. Men den rätt som hela tiden funnits är barnets rätt till sina föräldrar vilket för barn med kända biologiska föräldrar implicerar en mamma och en pappa. Det är denna rätt som idag stöds av Föräldrabalken och som vi nu kommer att beröva adoptivbarn. Detta är alltså oberoende av om kärnfamiljen finns eller ej eller ens vad vi kallar den. Det handlar

om barnets upplevelsevärld. Skiljer sig adoptivföräldrarna senare så har även adoptivbarnet en lagstadgad rätt till sina båda föräldrar i likhet med andra barn och även barn till homosexuella som också de har en lagstadgad rätt till sina föräldrar.

12. Sexualiseringsargument

Vad föräldrarna gör i sängkammaren har barnen inte att göra med..

Svar:

Detta ingår i prövningen idag. Adoptivföräldrarnas sexualiv ingår till viss del i prövningen idag. Så redan där är argumentet fel såvida man inte anser att prövningen idag går in på områden som är fel.

Vad gäller den juridiska skillnaden mellan partnerskapspar och gifta par så beror det förstås inte på vad de gör i sängkammaren. Det är relationens beskaffenhet vad gäller möjligheten att utgöra föräldrar av båda könen.

13. Val-argument

Man väljer inte att bli homosexuell.

Svar:

Helt irrelevant argument. Man väljer heller inte att bli adopterad. Skall adopterade vara utan en mamma och en pappa då?

Argumentet insuinerar att man inte skall särbehandlas eller få nackdelar av sådant som man inte väljer. Detta resonemang går lätt att se att det blir absurt och dessutom om det appliceras på adoptivbarn så blir det istället ett argument emot samkönade föräldrakonstellationer i adoptionssituationen.

14. Lika inför lagen-argument

Alla skall vara lika inför lagen. Homosexuella som heterosexuella.

"Alla människor bör vara lika inför lagen i ett liberalt samhälle." (Birgitta Ohlsson , LUF, Expressen 010728)

Svar:

Som individer ja. Det vi talar om här är partnerskapsrelationens likställande med gifta par. Homosexuella kan gifta sig under de premisser som gäller för giftemål, det är samma premisser för homosexuella som heterosexuella. Även partnerskap kan alla myndiga personer ingå om man uppfyller de premisser som föreligger där, homosexuella som heterosexuella. Således föreligger ingen juridisk motivering för att

alla individer inte skulle vara lika inför lagen i fallet gemensam adoption. I fallet relationer lika inför lagen finns inget sådant mål med lagen. Det finns en mängd olika juridiska relationer. Det vore absurt att ha som mål att likställa alla relationer utan motivering.

Det som exempelvis Birgitta Ohlsson brukar framhäva starkt angående likhet inför lagen handlar inte om likhet inför lagen på individnivå utan det handlar antingen om en relations likhet inför lagen jämfört med andra former av relationer alternativt individens lika möjlighet till något som en annan individ. Men likhet inför lagen implicerar inte lika möjlighet till ett utfall av en viss rättighet. Att olika individer har olika möjligheter när det handlar om adoption är ett resultat av att uppfylla adoptivbarnets bästa.

15. *Prövningsargumentet-argument*

Ingen har rätt att få provas men alla bör få sin sak prövad åtminstone.

Svar:

Detta förutsätter att allt går att pröva och att allt går att avgöra. I fallet samkönat föräldraskap så innebär det risker och belastningar för adoptivbarnet som vi inte har visat hur de skall reduceras vid en prövning. Barnet är ju också okänt vid prövningstillfället vid internationell adoption så hur skall barnets behov kunna avgöras då? Även om barnet var känt, hur avgör man ett spädbarns behov 18 år framåt i tiden. Försiktighetsprincipen bör gälla. Kan man inte avgöra något vid prövning bör man uppfylla behoven i blindo i meningen att det hypotetiskt kan finnas barn man ger sådant som de kanske inte behöver, men då tillgoser man i alla fall gruppens behov. Oförmåga att utläsa individuella behov innebär att man bör beakta att tillgodose gruppens behov.

Ett medgivande för Homosexuella att adoptera innan det finns internationellt adopterade former för detta är ett märkligt dokument som i stora delar av världen enbart kommer att ses som en provokation, speciellt i de delar av världen där man har problem med barnhandel. Dokumentet är naturligtvis oanvändbart bortsett inom Sveriges gränser och kan endast användas i illegala sammanhang utanför Sverige. Varför är det då så viktigt att kunna utfärda ett sådant dokument?

16. *Rättsskyddsargumentet*

Barn till homosexuella har sämre rättsskydd i och med att homosexuella inte får adoptera partners barn.

Svar:

Detta handlar om styvbarns adoption.

17. Transponeringsargumentet

Om styvbarnsadoptioner är accepterat så måste också gemensam adoption/internationell adoption vara det.

”Om motståndarna menar att det är så hemskt att växa upp med homosexuella föräldrar måste man ju också vilja se till att inget barn finns hos homosexuella. Man gör en logisk kullerbytta när man godkänner närståendeoptioner men inte andra optioner.”(1)

(Eftersom RFSL och kommittén inte har valt att skilja på adoptionsformer blir också automatiskt argument för närståendeoptioner också argument för internationella optioner. Därför måste vi också bemöta dessa argument men det utesluter inte att vi också poängterar de relevanta skillnader mellan adoptionsformerna som borde ha legat till grund för ett särskiljande.)

Svar:

Det finns fundamentala skillnader. I fallet styvbarnsadoption så har barnet redan förlorat sin ena förälder och man bedömer det som viktigare att barnet får behålla sin livssituation och behålla en kontinuitet med den biologiske förälder och den extra förälder som barnet lever med.

Detta är inte situationen vid gemensam adoption, där man kan ge barnet nya föräldrar eftersom barnet redan har förlorat allt. Det finns ingen kontinuitet att värna om. Det finns ingen miljö som kan behållas. Allt blir nytt och i den meningen så kan det jämföras med en pånyttfödelse och i likhet med andra barn så får det då föräldrar av båda könen i sin upplevelsevärld.

18. Tvåföräldrarargumentet /Omvända rättighetsargumentet

a) Alla barn har rätt till 2 föräldrar.

b) Barn har rätt till en pappa och en mamma eller en mamma och en pappa. (3)

”Närståendeoptioner är nödvändiga eftersom även homosexuellas barn måste få rätt till två vårdnadshavare även juridiskt.” (1)

Svar:

a) Detta är inte ett argument för. Det blir ett argument för om det kompletteras med att barn endast har rätt till 2 föräldrar, dvs att de inte har rätt till föräldrar av båda könen. Detta är ju fel eftersom barn har en implicit rätt till föräldrar av båda könen i och med att barn har rätt till sina föräldrar och detta innebär föräldrar av båda könen för de som har kända biologiska föräldrar. Undantaget är då idag adoptivbarn som adopterats via ensamadoption men detta är inte en rättvisefråga för presumtiva vuxna adoptivföräldrar. Detta är en barnfråga.

b) Varför kan barn ha rätt till 2 föräldrar, men inte till blandkönade föräldrar. Vad är det som legitimerar det enda kravet men inte det andra. Detta resonemang är motsägelsefullt. Hur kan barn både ha rätt till 2 mammor OCH 2 pappor. Detta är ju inte möjligt utan 4 föräldrar. Det som detta argument i själva verket innebär är att barn INTE har rätt till en mamma och en pappa men man försöker undvika att beskriva det på sådant sätt att det upplevs som en inskränkning av barnets rätt.

19. Rättsskyddsargumentet

Barn till homosexuella skall ha samma rättsskydd som andra barn.

"Våra barn har inte heller samma rättigheter som andra barn. " (2)

Svar:

Detta handlar om styvbarnsadoptioner.

20. Kärleksargumentet / Trygghetsargumentet

Det viktigaste för ett barn är kärlek och trygghet.

Svar:

Detta är inte skäl att ignorera andra faktorer. Barns bästa är inte en 2-faktorslösning.

Nödvändigt men icke tillräckligt villkor. Dessutom är detta upp till prövningen att ta hand om. Lagen kan inte fixa detta. Lagen skall hindra adoptionsformer på andra premisser än förmåga att ge kärlek. Alltså ett onödigt argument att bemöta om någon nu framfört det. Har någon verkligen framfört att homosexuella inte skall få adoptera därför att de inte kan ge kärlek eller god uppväxt?

I alla frågor finns det ju alltid något som är viktigast. Det betyder ju inte att allt annat är oviktigt och det betyder definitivt inte att allt annat än det viktigaste skall ligga till grund för beslut och lagar.

Dessutom så talar vi här om vilka som skall prövas? Så om kärlek har med saken att göra så är det upp till prövningen att ta hand om det.

Skall vi hindra personer från att prövas så borde det ju rimligen handla om egenskaper som inte har med prövningen att göra eller som inte kan prövas.

21. Etnicitetsargumentet

Om vi nu skall lägga så stor vikt vid sexuell läggning, varför lägger vi då inte också stor vikt vid etnisk tillhörighet?

Svar:

Detta uppmärksammas allt mer och är egentligen ett ifrågasättande av den internationella adoptionens fördelar för barnet. Om detta är en faktor så är detta dock inte skäl att ignorera andra faktorer. Barns bästa består förstås av flera faktorer och det finns inget skäl att ignorera något av dem.

22. Heterosex-argumentet

De barn som varit illa har blivit adopterade av heterosexuella föräldrar.

Svar:

Detta är ett argument emot adoptioner överhuvudtaget. Såvida inte förespråkarna hävdar att nu har heterosexuella haft sin chans, misslyckats och att det nu är de homosexuellas tur att försöka med internationella adoptioner. Ett sådant resonemang är inte ett barnperspektiv.

23. Synergiargumentet

Homosexuella har erfarenhet av utanförskap och annorlundaskap och är därför särskilt lämpade att ta hand om adopterade barn.

Svar:

Finns inga belägg för att dessa synergieffekter skulle infinna sig. Tvärtom vittnar adopterade med avvikande sexuell läggning att annorlundaskapen är så pass olika att de inte kan jämföras.

24. Acceptansargumentet

Adopterade skulle ha mycket att vinna på att skapa acceptans för andra minoriteter såsom homosexuella.

Svar:

Enfaktorsargumentation igen. Barns bästa handlar dels om barns bästa under hela uppväxten, inte enbart som vuxen adopterad. Sedan så grundar sig barns bästa på många fler faktorer än den sociala acceptansen.

Utöver detta finns inga belägg för att minoriteter som är okorrelerade skall kunna skapa acceptans för varandra eller ens enkelriktat. Varje minoritet vill ju ha acceptans för de egenskaper som just den minoriteten har, inte för att man bärs av en annan minoritet. Äkta acceptans baserar sig på acceptans av de specifika egenskaper som minoriteten har. Detta är ett konstruerat argument utan verklighetsanknytning.

Om det vore sant att olika okorrelerade minoriteter kan skapa acceptans för varandra, varför har då inte 30 år av adoption från utlandet skapat större acceptans för invandrare i Sverige?

Det är dessutom fel att använda internationella adoptivbarn för detta ändamål om man inte i övrigt kan visa att det är barnets bästa.

25. Freud-argumentet

a) Att barn behöver föräldrar av båda könen tillhör gamla förlegade teorier som Freud hittade på. Detta är psykoanalytisk fundamentalism.

Svar:

a) Detta är fel. Det finns mycket moderna åsikter inom psykologin och psykiatrin som lägger stor vikt vid en mamma och en pappa för barnets utveckling. De barnpsykiatriska experterna i kommittén tar stort avstånd från Freudianska teorier.

Svensk familjelagstiftning utgår mycket tydligt från Barnens rätt till både sin mamma och pappa. Detta är i svensk lagstiftning skyddat till såna extrema ståndpunkter som att man kan döma till gemensam vårdnad. Denna lagstiftning bygger till stor del på erkänd forskning som visar barnens behov av mamma och pappa.

26. Naturargumentet

a) Homosexualitet finns i naturen och är därför naturligt. Därför måste homosexuella få adoptera.

b) Det finns få parförhållanden i naturen.

Svar:

a) Oavsett om det finns i naturen eller inte så handlar det om vad som är bäst för barnet. Att något finns i naturen är ingen garanti för detta.

b) Samma sak här, vad naturen visar är inte automatiskt ett rättesnöre för människan.

27. Verklighetsargumentet

De barn som nu befinner sig i denna situation. Både styvbarn och adopterade barn behöver få sin tillvaro tryggad oberoende av hur de nu hamnat i sin situation.

Svar:

Detta är inte sant eftersom barnets bästa inte enbart kan avgöras utifrån ett visst barn utan också utifrån barn som grupp. Om en lagförändring sker så måste det bedömas om en sådan sanktionering riskerar att försätta fler barn i en sådan situation som vi inte anser är barnets bästa. Dvs om det totalt blir sämre för barn så kan detta inte motiveras med att fokusera på en mindre andel barn även om dessa skulle få det bättre.

28. Existensargument

Det är orimligt att det inte finns en lyckosam kombination av adoptivbarn och samkönat föräldraskap.

"Tvärtom talar goda skäl för att det inte är en omsorg om barnens bästa som ligger till grund för motsatt hållning, som återfinns i dagens lagstiftning som säger att det aldrig kan vara i ett barns intresse att adopteras av registrerade partner, [...]"

Ammi Helmadotter, Yttrande till Kommittén om barn i homosexuella familjer. 2000-09-25

"Ingen kan rimligen veta att ett homosexuellt par aldrig någonsin kan vara det bästa alternativet för ett speciellt barn. Därför är det heller inte rimligt att kategoriskt undanta homosexuella par från individuell prövning."

RFSL, SvD Brännpunkt, 16/7 2001

Svar:

Med all respekt för Ammis bortgång.

Den hypotetiska existensen eller ens den faktiska existensen av en accepterbar kombination är ej tillräckligt argument. När man bedömer barns bästa måste man dels se till varje individ men också till hela gruppen barn, eller hela den grupp som berörs av en lagförändring.

Detta tankesätt stöds av artikel 3.1 i FN's barnkonvention som talar om barn i pluralis till skillnad mot flera av de andra tunga paragraferna.

I detta fall måste det därför också bedömas om den totala effekten av en lagändring är för barns bästa även om man vet att det hypotetiskt eller även i praktiken finns en eller fler fall där man kan säga att det är det individuella barnets bästa.

Älltså, även om det finns fall där man kan avgöra att det är barnets bästa måste detta ställas i jämförelse med de fall där det inte kan avgöras och där det således leder till att man riskerar barnets bästa.

I praktiken handlar detta alltså om vad en prövning kan avgöra och vad den inte kan avgöra vad gäller lämpligheten i kombinationen okänt adoptivbarn och samkönat föräldraskap. Överhuvudtaget är effektiviteten i prövningen relativt okänd, något som FN's barnkommitté påpekat för Sverige.

Det ligger alltså inte i adoptivbarns intresse att nya adoptionsformer kommer till om dessa inte vid prövning kan reducera risker i samma grad som den mest optimala adoptionsformen. En ny enkönad adoptionsform kan inte reducera risker i samma grad då barnet är okänt och därmed också barnets behov av föräldrar av båda könen. Försiktighetsprincipen ger då att det är bättre med föräldrar av båda könen.

29. En egenskap bland andra-argumentet

Föräldrarnas samkönighet är bara en egenskap bland andra. Alla dessa egenskaper skall vägas samman i en bedömning. En egenskap skall enskilt inte var hindrande för prövning.

"Betonas bör här att homosexualitet är en egenskap som kan vara proble-matisk för ett uppväxande barn. Det finns många andra egenskaper hos föräldrarna, som under vissa perioder (särskilt under tonåren) kan upple-vas som besvärande, t ex sådant som har sin grund i etnisk minoritet, so-cialgrupps-tillhörighet, avvikande utseende, religiös minoritet (som t ex inte firar jul)."

RFSL:s remissyttrande, sid 20.

Svar:

I någon mening kan man förstås hävda att alla egenskaper ett par har är en av flera egenskaper.

Men detta är ju inte skäl att behandla alla egenskaper lika. Naturligtvis anser vi att vissa egenskaper är viktigare att uppfylla än andra. Frågan är ju då om föräldrarnas möjlighet att kunna utgöra föräldrar av båda könen är en sådan egenskap som är önskvärd och fördelaktig för adoptivbarnet?

För att bedöma om en egenskap skall vara en egenskap bland andra som skall bedömas eller om det är en egenskap som bör uppfyllas, dvs kan vara hindrande för prövning bör man se till följande:

- 1) Är egenskapen viktig för barn generellt?
- 2) Kan vi bedöma för det enskilda adoptivbarnet graden eller förekomsten av behovet för egenskapen i fråga?
- 3) Kommer det att få negativa effekter hos adoptivbarn som grupp om presumtiva adoptivföräldrar med egenskapen i fråga hindras från prövning?
- 4) Finns det någon annan egenskap (B) som är unikt för de föräldrar med egenskapen (A) i fråga som kan kompensera för de negativa effekterna av egenskap (A)?

Kommer det att få negativa effekter hos adoptivbarn som grupp om presumtiva adoptivföräldrar med egenskapen i fråga hindras från prövning.

För samkönade par är svaren följande:

- 1) Ja, det anses enligt flertalet studier viktigt för barn att ha föräldrar av båda könen, speciellt de första åren är nära vuxna som kan fungera som föräldrar och

identifikationsobjekt även om förebilder kan vara helt andra personer utanför familjen.

2) Nej. Adoptivbarnet är ju okänt vid provningen. Det är osannlikt att det skulle finnas barn som av någon anledning inte skulle ha behov av föräldrar av båda könen, och även om det skulle finnas har vi oerhörda problem att avgöra vilka dessa undantag är när barnet är okänt. Även om barnet var känt är det svårt att utifrån ett litet barn avgöra behov 20 år in i framtiden.

3) Nej, antalet adoptivföräldrar är tillräckligt många ändå så någon brist på dessa kommer inte att uppstå.

4) Nej, det har påståtts att erfarenhet om annorlundaskap skulle vara en sådan egenskap, men den kan ju knappast ersätta möjligheten till en nära könsidentifikation.

Slutsats: Provning skall ej vara möjlig.

För par under 25 år är svaren följande:

1) Ja, det är viktigt att det finns en mognad hos de sökande och att vi kan minimera risken för separationer hos paret då adopterade kan vara extra känsliga för en ytterligare separation som ju en skilsmässa blir.

2) Nej. Adoptivbarnet är ju okänt vid provningen.

3) Nej, antalet adoptivföräldrar är tillräckligt många ändå så någon brist på dessa kommer inte att uppstå.

4) Nej

Slutsats: Provning skall ej vara möjlig om inte synnerliga skäl föreligger.

För par under 18 år är svaren liknande som för par under 25 år ovan, men med ytterligare vikt på att mognad och stabilitet.

Slutsats: Provning skall ej vara möjlig.

Anledningen till att 18-års gränsen togs upp ovan är att om synnerliga skäl föreligger så kan även par över 18 år få adoptera. Men resonemanget att en grupp utesluts är ju mer av principiell karaktär här varför det inte spelar så stor roll. Det viktiga är att det finns en lagstadgad gräns oavsett var den går i praktiken. Denna åldersgräns finns oavhängigt om dessa individer blir äldre med tiden. Dvs åldergränsen finns inte med kriteriet att människor blir äldre. Det råkar förhålla sig på det sättet, men det omvända, att en gräns endast får finnas om den är övergående för de individer som utesluts gäller alltså inte. Styrande är förstås barnets bästa, inte om grupper utesluts tillfälligtvis eller inte.

För sambos är svaren följande:

1) Ett litet barn vet nog inte om föräldrarna är gifta eller inte så detta kan nog inte betyda så mycket. Däremot kan det vara så att gifta par statistiskt sett är mer stabila än sambos.

2) Nej.

3) Nej, antalet adoptivföräldrar är tillräckligt många ändå så någon brist på dessa kommer inte att uppstå.

4) Nej

Slutsats: Detta kan diskuteras vidare.

30. Adopterade ej homogen grupp-argumentet

"Det finns adopterade som är FÖR precis som det finns adopterade som är EMOT. Likaså finns det adopterade som är homo. Dessutom, mår inte alla dåligt, eller är traumatiserade. Tyvärr är det väl så att det är de som lider av att vara adopterade, och som därför är kritiska som ständigt får all uppmärksamhet."

Svar:

Detta är egentligen inte ett korrekt argument emot prövningsrätten i adoptionsfrågan utan ett försök att neutralisera adopterades åsikter. Men detta är inte korrekt då adopterades åsikter inte kan neutraliseras med denna motivering.

Enklast är att göra en parallell till homosexuellas åsikter och fråga sig själv om den gruppen är homogen. Sannolikt är inte heller den gruppen homogen men skall man bortse från deras åsikter för det?

I syfte att få en representativ helhetsbild över adopterade personers åsikter om homooptioner är det egentligen fel att endast belysa det samkönade föräldraskapet och enbart gruppera adopterade utifrån deras åsikter om detta föräldraskap dvs adopterade som är för respektive adopterade som är emot samkönat föräldraskap. Då adopterades åsikter om föräldraskap betraktas måste variabeln samkönat föräldraskap beaktas i kombination med blandkönat föräldraskap.

Adopterade som är för samkönat föräldraskap, är generellt inte emot blandkönat föräldraskap. Men adopterade som är emot samkönat föräldraskap är generellt för blandkönat föräldraskap såvida personen inte är emot adoption som företeelse.

Alltså som figuren nedan visar:

	Blandkönat par	Samkönat par
Adopterade för	För	För
Adopterade emot	För	Emot

Om åsikten hade varit reflexiv hade den sett ut som nedan:

	Blandkönat par	Samkönat par
Adopterade för	Emot	För
Adopterade emot	För	Emot

Men så är alltså **inte** fallet.

Detta innebär att en adopterad som är för homosexuella pars adoptioner men som adopteras till blandkönade föräldrar inte blir berövade på sina behov och rättigheter i samma utsträckning som en när en adopterad som är emot homosexuella pars adoptioner får samkönade föräldrar. Därför kan inte adopterade som är för

homooptioner neutralisera adopterade som är emot, även om man skulle acceptera neutraliseringsfenomenet som metod.

Allt detta baseras förstås på att adopterades åsikter är värdefulla snarare än fördomsfulla.

31. "Enda grupp"-argumentet

"Varför ska homosexuella vara den enda grupp i samhället som måste bevisa, eller utredas om dem är kvalificerade som förälder. Ingen annan grupp har behövt det tidigare."

Svar:

Det är inte homosexuella som grupp eller homosexuella som individer som hindras i lag. Det är det enkönade/samkönade partnerskapet som hindras i lag. Detta partnerskap kan inte leva upp till den fördelaktiga egenskapen hos ett föräldraskap nämligen variabeln "föräldrar av båda könen". Varför ska denna viktiga egenskap förhandlas bort mot variabler som ett blandkönat föräldraskap ändå kan ha, variabler som ändå finns representerade bland blandkönade föräldraskap?

Även om man såg frågan som om en (1) "enskild grupp" var fråntagen en viss möjlighet, varför skulle inte detta vara acceptabelt i sig. Man kan inte på fullaste allvar mena att det är acceptabelt att ifrånta 2 separata grupper en viss möjlighet men inte 1? Är det bättre om fler än 1 grupp ifråntas en möjlighet? Man kan inte anta att något är absurt bara för att endast 1 grupp är ifråntagen en möjlighet. Antalet avgör inte om det är absurt utan orsaken till det.

Antalet grupper som ifråntas har inte med saken att göra. Frågan är om det är legitimt att göra det. Man kan genom definition i princip alltid få det till att 1 (en) grupp är ifråntagen en viss rättighet om det finns olika personer i samhällen som har en viss möjlighet och en annan som inte har det.

Om man ännu inte är övertygad om argumentets hållbarhet kan vi helt enkelt slutligen vederlägga förespråkarnas argument genom att ifrågasätta om adoptivbarn skall vara den enda gruppen som skall kunna ifråntas möjligheten till föräldrar av båda könen. Och anser man att denna rätt inte finns, varken direkt eller implicit så faller också detta argument direkt tillbaka på att samma situation råder i nuläget för partnerskapsparns rätt att adoptera gemensamt.

32. "Inte kämpar emot ensamstående"-argumentet

"Argumentet om behovet av "två-könade" föräldrar håller inte eftersom Ni kämpar inte lika hårt emot ensamstående förälder. "

Svar:

Ett argument håller oberoende om argumentationen används på alla möjliga scenarion. De som framför denna typ av argumentation försöker ifrågasätta våra syften. Dvs att vi skulle vara emot homosexuella då vi inte lika mycket är emot ensamstående. Ensamstående adoptioner är möjliga idag medan vi står inför möjligheten att påverka skapandet av en ny icke optimal adoptionsform.

Att fördela kraften jämnt mellan att avskaffa ensamadoptioner och hindra inskaffandet av homooptioner skulle troligen innebära att man skulle förlora båda frågorna. Det krävs mycket mer arbete att avskaffa något som redan finns än att hindra något som skall till.

Att avskaffa det som redan finns är inte lika kritiskt då det kan påbörjas senare. Dock vad gäller homooptioner, om detta går igenom så har man mycket mer komplicerad situation att avskaffa 2 adoptionsformer som legitimerar varandra. Nivån för kraven har då sänkts om man måste kämpa på 2 olika fronter mot 2 helt olika intressenter.

Det är ungefär som att förespråkarnas argument inte håller eftersom de inte kämpar för svartas rättigheter i USA lika hårt som de kämpar för homosexuellas rätt. Och om de nu gör det, kan man säkert hitta någon grupp som de inte kämpar lika hårt för. (Obs. vi talar inte om att sympatisera utan att aktivt försöka förändra en situation. Vår åsikt är konsekvent.)

Vi är för att hela adoptionslagstiftningen ska ses över. Först då vi ställs inför möjligheten att påverka detta kommer vi att göra det hårdare. Fast i dagsläget står Riksdagen enbart inför att ta ställning till huruvida samkönade partnerskap ska ges möjlighet till prövning av adoptioner. Därmed har fokusering legat på denna aspekt. I vårt remissvar har vi även fört fram avvigsidorna med ensamståendeoptioner.

33. "Det finns adopterade som är homosexuella"-argumentet

"Ni glömmer bort att även adopterade kan vara homosexuella."

Detta är tyvärr inte ett "helt" argument utan det behöver kompletteras för att bli ett argument. Vi har därför gjort några sannolika utvecklingar av argumentet för att se om det har någon bärighet. Vi tar förstås gärna emot andra sannolika tolkningar.

Alternativ 1.

Om homosexuella samkönade par inte tillåts kommer det också att drabba adopterade eftersom adopterade också kan vara homosexuella. De som är emot homosexuella samkönade pars prövningsrätt är därför också emot en del adopterades "rätt" och det är orimligt. Alltså skall homosexuella samkönade par provas.

Alternativ 2.

Adopterade homosexuella samkönade par bör få adoptera därför att deras egenskap av att vara adopterade är en positiv egenskap för adoptivföräldraskapet som kompenserar för den nackdelen att inte utgöra föräldrar av båda könen. Därför skall samkönade par tillåtas.

Svar:

Bemötande av alternativ 1.

a) Hur många är det frågan om? Hur många adopterade som inte kan få barn är det frågan om? Det är denna andel som i sådana fall kan anses "drabbad" och som måste sättas i proportion till de behov och rättigheter man vill försvara hos adoptivbarn. Det kan ju knappast vara bättre att säga ja till samkönade pars adoptioner och låta den större delen adopterade få betala för detta. Det måste ju rimligen handla om proportioner för att kunna ta de bästa besluten. Även en del adoptivbarn i framtiden kommer att identifiera sig som homosexuella adopterade har under sin uppväxt och utveckling fördel av föräldrar av båda könen. Perspektivet är alltså ett adopterat vuxenperspektiv eftersom "rätten" att adoptera för homosexuella i sådana fall skulle gälla homosexuella vuxna som också är adopterade.

b) Man kan ställa sig frågan om det i en valsituation alltid finns ett val sådant att inte någon "drabbas"? Beslut där 2 eller flera gruppers intressen står emot varandra är förstås aldrig roliga att ta, men när det krävs måste den viktigaste parten få prioritet även om det råkar vara den röstsvagaste.

Bemötande av alternativ 2.

Men detta resonemang är ju ohållbart. Ett paritetsresonemang skulle vara då: Personer som är omyndiga anses som olämpliga som adoptivföräldrar i lagen men om ett par som är omyndiga också är adopterade då kan egenskapen att vara adopterade kompensera för den negativa egenskapen att vara omyndiga (med samma resonemang). Då kan vi alltså se genom fingrarna med att de just är omyndiga. (Alltså skall exempelvis 17 åringar prövas för adoption.)

Slutsatsen att omyndiga skall få prövas för adoption är orimlig, alltså var det ursprungliga argumentationen orimlig. Observera att det inte är homosexuella som likställs med omyndiga individer utan att det är förespråkarnas argumentation som implicerar just att egenskapen omyndig kan bortses ifrån då egenskapen samkönat skall bortses ifrån trots att båda dessa utgör en icke optimal grund för adoptivföräldraskapet. Egenskaperna i sig behöver alltså inte vara identiska för att vederlägga argumentet.

Man kan dessutom efterfråga belägg för att egenskapen att vara adopterade adoptivföräldrar skulle vara av sådan stor och positiv vikt att det skulle överväga egenskapen att kunna utgöra föräldrar av båda könen. För detta påstående finns knappast några som helst belägg. Antingen skulle fördelen ligga i likheten i etniciteten men då borde vi kunna förvänta oss dessa erfarenheter från de svenskadopterade. (De svenskadopterade är ju de som mycket starkt ifrågasatt homosexuella samkönade pars adoptioner.) Eller så ligger fördelen i erfarenheten att vara adopterad men den erfarenheten är ju ofta så pass beroende av så många faktorer att det är mycket mer sannolikt att barnet när det börjar fundera på sin identitet som adopterad söker andra adopterade i ungefär samma ålder och med ungefär samma bakgrund och erfarenheter. Men naturligtvis är det fullt möjligt att det finns en fördel att vara adopterad adoptivförälder. Kanske finns det också andra variabler som är av nackdel. Detta vet vi väldigt lite om.

Men grundfilosofin måste rimligen vara att man inte skall byta ut viktiga egenskaper mot andra utifrån ett påhittat sämre alternativ. Finns det en egenskap som anses fördelaktig och viktig skall den inte spelas ut utan istället vara ett krav, i synnerhet om den egenskapen är okorrelerad mot andra egenskaper.

Så faktum kvarstår helt enkelt. "Förekomsten av både mamma och pappa är unik i blandkönade föräldraskap och viktig för ett adoptivbarn. Därför skall just denna egenskap inte förhandlas bort mot egenskaper som alla föräldraskap kan ha." som vi skrev i en artikel i Sydsvenska Dagbladet.

34. "Inte ens när det är barnets bästa"-argumentet

"Dagens lagstiftning förbjuder homosexuella par att adoptera, även i de fall det vore det bästa för barnet. Därför måste lagen ändras."

(ur Mikael Dambergs artikel.)

Svar:

Det finns 2 sätt att se på argumentet. Dels principiellt och dels praktiskt.

Principiellt

Detta är ett cirkelresonemang i paritet med att påstå att exempelvis 17 åringar eller pensionärer måste få adoptera eftersom de inte får det även i de fall då det är barnets bästa. Att det finns skillnader mellan ålder, kön och läggning är ointressant då ett sådant här resonemang är ett cirkelresonemang och det kvarstår oberoende om egenskapen byts ut mot en annan. Den relevanta likheten är att det är mycket svårt att i båda fallen (omyndiga föräldrar samt samkönade föräldrar) utesluta att det inte skulle kunna finnas en lyckosam kombination av adoptivföräldrar och adoptivbarn. Den hypotetiska eller ens verkliga existensen av en sådan kombination är ej tillräckligt argument. Se också existensargumentet.

De som anför detta argument påstår att barnet bästa inte är föräldrar av båda könen, men det är också detta som de antar i sitt resonemang. Därav är det ett cirkelresonemang. De vill visa att barnets bästa inte är föräldrar av båda könen. Denna principiella fråga är endast intressant om frågan rör just denna aspekt och övriga egenskaper är lika. Dvs de påstås att barnets bästa inte är föräldrar av båda könen även om övriga variabler är lika. Om man inte isolerar variabeln blandkönighet/samkönighet utan istället blandar in andra variabler kan man motivera vilken egenskap som helst som barnets bästa vilken man borde inse är orimligt.

Om man förändrar en lagstiftning som berör barns rättigheter så måste den förändras utan att ifrånga barnets bästa. De som framför den här argumentationen vill motivera en förändring av lagstiftningen med motiveringen att en viss typ av adoption inte är

möjlig även i de fall då det är barnets bästa. Men det är ju just barnets bästa som skall avgöras och inte antas. Därav är det ett cirkelresonemang.

Även om det skulle finnas fall där adoption till samkönade par skulle anses vara barnets bästa så är vetenskapen eller hypotesen och existensen av sådana fall inte tillräckligt skäl. För att möjliggöra en adoption som inte är i enlighet med vad kunskap, forskning och den berörda gruppen anser så ställs höga krav på att i det enskilda fallet verkligen går att avgöra om barnets bästa uppfylls. Detta kräver för det första att barnet är känt, för det andra att det specifika barnets behov är kända. I fallet gemensamma internationella adoptioner är ingendera sant vad gäller möjligheten att avgöra barnets behov och fördel av föräldrar av båda könen. Däremot i de fall där barn redan har en relation med föräldrarna i fråga är ju barnet känt och också i viss mån barnets behov. Dessutom så är sannolikt familjemiljön för barnet lika före som efter adoptionen och det kanske inte heller finns några rimliga eller vettiga alternativ. I det läget kan det vara aktuellt att bedöma om en adoption är barnets bästa, men detta är ju i sådana fall styvbarnsadoptioner eller närståendeoptioner och inte gemensamma adoptioner som vissa förespråkare försöker motivera.

Praktiskt

Det finns inga lagliga internationella adoptioner möjliga till homosexuella par i Sverige. En olaglig eller oetiskt adoption är inte adoptivbarnets bästa då det är känt att det är av ytterst vikt att adoptivbarnet kan se tillbaka på sin egen adoption när det blir äldre och vuxet som en adoption som gick korrekt till. Det kan få mycket tråkiga följder för den adopterade om det finns tveksamheter i hanteringen av den egna adoptionen.

En adoption måste vara laglig både i ursprungslandet och mottagarlandet. Då det inte finns några ursprungsländer som kan tänka sig att adoptera till homosexuella par i Sverige kan inte premissen, "även i de fall då det vore det bästa för barnet" uppfyllas och därmed har inte argumentet någon bärighet.

35. "Inte mer belastade"-argumentet

"Forskningen visar att barn till homosexuella inte är mer belastade än andra barn"

Svar:

Detta är inte alls visat och det är också irrelevant även om så vore fallet. Den forskning som finns har varit inriktad på att visa om den homosexuella läggningen har varit mer belastande. Men det som är intressant för att adoption till samkönade par skall få adoptera är om enkönade föräldraskap är mer belastande för ett adoptivbarn. De få studier som finns om barn i homosexuella familjer där barnet inte har en upplevelse av föräldrar av båda könen är väldigt få och av dem går det inte att dra slutsatsen att de inte skulle vara mer belastande. Tvärtom så visar studierna att inga skillnader föreligger jämfört med andra enkönade familjer såsom ensamstående mödrar. Även de studier som den svenska utredningen beställt visar att en del av barnen i homosexuella familjer har en egen komma-ut process samt att de

upplevelsemässiga skillnaderna kan variera även mellan syskon i samma homosexuella familj.

Det som är visat om något är att de flesta barnen i homosexuella familjer når ett slutmål när det gäller god utveckling. Men detta säger dock ingenting om vägen dit och belastningen under utvecklingens gång. Barn med en biologisk anknytning och fullgoda marginaler har större möjligheter att hantera en familjbildning där en biologisk förälder saknas eller inte finns i den avsluta närmiljön.

36. "Sexuell läggning är inte relevant"-argumentet

Sexuell läggning har inte med saken att göra, det är inte relevant helt enkelt.

Svar:

Det är möjligt att sexuell läggning har betydelse, men om det handlar om denna egenskap hos en enskild individ är det knappast ett tillräckligt skäl eller juridiskt hållbart att ha en sådant hinder på individbasis. Där har de som framför detta argument en poäng. Och om sexualiteten har betydelse hos individen så borde den kunna vara föremål för prövning tillsammans med andra egenskaper hos individen.

Dock är det när ett par blir enkönat som det blir relevant att ha en särbehandling därför att då är inte fallen lika längre. Nu finns det en relevant skillnad och den är av typen "antingen eller". Dvs antingen är det blandkönat eller så är det enkönat. Om denna skillnad är relevant för ett adoptivbarns utveckling så är det också relevant att ha en lagstiftning som särskiljer fallen. Då går det inte heller att ens från ett vuxenperspektiv hänvisa till diskriminering då diskriminering kräver att det skall vara fråga om en särbehandling trots att det är "lika fall". Med detta menas alltså att det finns en särbehandling trots att fallen är relevant lika. Men i detta fall är inte samkönat och blandkönat relevant lika utan snarare relevant olika.

Det är alltså inte sexuell läggning i sig utan det är samkönigheten som är hindret och då spelar det ingen roll om det finns ett högre incitament hos homosexuella att just ingå samkönade parförhållanden. Det spelar inte ens någon roll om det skulle vara ett 1-1 förhållande mellan homosexuella och ingående i en samkönad relation då särbehandlingen gäller principiellt just samkönade par och inte homosexuella som individer.

Skillnaden ligger alltså mellan "möjlighet" och "rättighet". Homosexuella har måhända inte samma möjligheter utifrån sina preferenser att adoptera men lagstiftningen är inte till för att utjämna sådana skillnader utan endast att alla skall vara lika inför lagen på individbasis. Dock kan inte alla räkna att vara lika inför lagen när man väl av egen vilja ingått i en juridisk relation och därmed inte längre enbart är en enskild individ.

Falskt/Försvagat argument emot homooptioner

Nedan kan du finna argument som förespråkarna ofta och gärna bemöter. Det är dock inte argument som egentligen används av sakkunniga och insatta i adoptionsfrågor. Istället är det "falsa" argument eller försvagade argument emot utvidgning av adoptionsformer som förespråkarna väljer att bemöta därför att det är lättare än att bemöta de riktiga argumenten.

1. Alla optioner kommer att stoppas.

Kommentar:

Källan för detta falska argument är okänd, men det kan härröra från partnerskapsutredningen där detta stod nämnt. I vilket fall som helst är det ingen sakkunnig på området som påstår detta utan det som sägs är att optioner kommer att försvåras och kompliceras, samt att Sveriges anseende kommer att riskeras. Det som är mer troligt är därför att optioner till Sverige kommer att ta längre tid och prioriteras ned jämfört med andra mottagarländer som har lagar där oetiska eller olagliga optioner kan uteslutas.

Vad som däremot har påpekats av både bistånds-, barnrätts- och adoptionsorg. är att man i homooptionsfrågan planerar frågå de principer för internationellt samarbete där Sverige i 30-års tid varit ledande för att driva på.

Alla de länder som hittintills tagit ställning för homosexuellas adoptionsmöjligheter har undantagit de internationella optionerna just för att följa principen att först söka internationell förankring för en ny familjeform innan man börjar utfärda medgivanden.

(För AR är detta ingen argument som vi driver eftersom det inte är i AR's intresse att maximera antalet optioner till Sverige, men det används av andra som ett argument.)

2. Barn måste ha en mamma och en pappa.

Kommentar:

Har aldrig hävdats. Det som sagts är att om alla övriga variabler är lika är det mer fördelaktigt att ha föräldrar av båda könen än att inte ha det. Det är alltså inte en nödvändighet men en underlättande omständighet för barn med mindre marginaler.

3. Barn kommer att mobbas

Kommentar:

Brukar användas av en del debattörer men är egentligen inte ett hållbart argument. Vi i Adopterades Röst har aldrig använt detta som ett hållbart argument. Även om det vore sant att det skulle finnas större risk för mobbning av barn i vissa familjeformer är detta i sig ett tveksamt argument. Risk för mobbning kan variera beroende på så många variabler att det är rimligast att en sådan bedömning görs av en prövning.

4. Ni vill låta oseriösa diktaturer påverka svensk lag.

Kommentar:

Regeringarnas uppfattning är irrelevant. Däremot tvingas allt bistånd och barnrättsarbete ta hänsyn till värderingar och uppfattning bland de människor man verkar bland.

Bemötande av motargumentet om barnets rätt till föräldrar av båda könen.

Följande är taget från punkt 16 under "våra argument", från www.homoadoption.nu, där man försöker bemöta diverse argument emot homosexuella pars adoptioner. Argument 16 är det argument man valt att lägga sist och kanske därför att det är det argument man har haft svårast att bemöta.

Citat från www.homoadoption.nu punkt 16: (med reservation för ändringar)

16. "Barn har rätt till mamma och pappa."

Om utgångspunkten är att lagen skall möjliggöra arrangemang som ligger i barnens intresse, går det knappast att fastslå att barn har "rätt" till si och så om inte den rätten kan visas vara väsentlig för barnets utveckling. Men varför då gå omvägen att tala om vad barnet har "rätt" till? Om utgångspunkten är att barnets bästa står i centrum, visar forskningen att detta mycket väl kan uppfyllas av två homosexuella föräldrar, varför det rimligen inte finns någon "rätt" till föräldrar av olika kön.

Man kan dock med detta argument mena att barnet har rätt att, såvitt möjligt och lämpligt, få kunskap om båda sina biologiska föräldrar och/eller umgänge med dem båda. En sådan rätt kan aldrig garanteras. Närståendeadoption sker i regel när den andre biologiske föräldern är ute ur bilden, och då går det inte att upprätthålla kontakt med denne. Adoption innebär skiljande från de biologiska föräldrarna. Insemination kan ske med eller utan kunskap om och gemenskap med fadern, men poängen är att alternativet att hålla fadern utanför barnets liv väljs oberoende av lagstiftning. Givet att det väljs, är det i barnets intresse att barnet kan närståendeadopteras av den biologiske förälderns partner. Laglig insemination skulle dessutom stärka garantin för kunskap om fadern.

Bemötande.

Röd Text är argument emot argumentet emot homosexuella pars adoptioner. En del av dessa är från www.homoadoption.nu's bemötande medan en del är ur den mediala debatten. Se ovan för vilka motargument som kommer från RFSLs sida (www.homoadoption.nu).

16) Barn har rätt till en mamma och en pappa.

16.1) Om utgångspunkten är att lagen skall möjliggöra arrangemang som ligger i barnens intresse, går det knappast att fastslå att barn har "rätt" till si och så om inte den rätten kan visas vara väsentlig för barnets utveckling.

16.1.1) Bevisbördefel. Bevisbördan är orimlig. Barns rätt bör kvarstå tills dess att den rätten är visad vara oväsentlig, inte tvärtom. Man chansar inte med barn, tvärtom skall man använda sig av försiktighetsprincipen. En laglig förändring som berör barn skall endast göras om den kan visas vara till barnets fördel, inte för att det saknas kunskap eller information om vad en sådan ändring innebär. I nuläget saknas det kunskap och den kunskap om adoptivbarn markerar tydligt att vi bör vara försiktiga.

16.1.2) En mamma och en pappa anses av experter, psykiatriker och psykologer vara underlättande för barnets utveckling och detta argument räcker när det handlar om barn som vi redan på förhand vet är belastade och har mindre marginaler i sin kommande utveckling. Detta i kombination med prövningens begränsningar både vad gäller kunskap om de blivande adoptivföräldrarnas och kunskap om det adoptivbarn som skall adopteras. Även om experter av olika slag är oense så är det bättre att tillgodose behoven även om de inte är bevisade.

16.2) Men varför då gå omvägen att tala om vad barnet har "rätt" till?

16.2.1) Varför är detta en omväg? Behov och rättigheter hör ju ihop.

16.3) Om utgångspunkten är att barnets bästa står i centrum, visar forskningen att detta mycket väl kan uppfyllas av två homosexuella föräldrar, varför det rimligen inte finns någon "rätt" till föräldrar av olika kön.

16.3.1) Då får man särskilja på de studier som visar på homosexuellt föräldraskap och de studier som visar på enkönat föräldraskap. Detta har man inte gjort. Är forskningen gedigen, kvalitativ och kvantitativ borde en sådan uppdelning vara möjlig. Är den inte det så kan man invänta sådana studier. I adoptionsfallet handlar det om ett upplevt enkönat föräldraskap vilket principiellt inte är samma sak som homosexuellt föräldraskap. Faktum är ju också att flera av de studier man hänvisar till just har som kontrollgrupp ensamstående mödrar just därför att man vill undersöka parametern homosexuell/heterosexuell och inte samkönat/blandkönat.

16.4) Man kan dock med detta argument mena att barnet har rätt att, såvitt möjligt och lämpligt, få kunskap om båda sina biologiska föräldrar och/eller umgänge med dem båda. En sådan rätt kan aldrig garanteras.

16.4.1) Den rätten finns redan. Att den inte kan garanteras är inte relevant. Ingen rätt kan garanteras. Rätten kvarstår dock ändå.

16.5) Barn har ingen sådan rätt. Det finns ingen juridisk rätt till föräldrar av båda könen.

16.5.1) Låt så vara, men om detta är ett argument för, då är också den nuvarande lagen som säger att partnerskap inte får prövas för adoption också ett hållbart argument emot.

16.5.2) Den implicita rätten finns för barn med kända biologiska föräldrar. Det finns inget behov av att i nuläget ha en lagparagraf som talar för barns rätt till föräldrar av båda könen då denna rätt ändå uppfylls och är en följd av barns rätt till sina föräldrar. Viktiga och fundamentala delar av föräldrabalken bygger på att båda föräldrarna är viktiga för barnets utveckling. Lagen skulle bli inkonsekvent om adopterade barn från andra länder med lagens stöd och sanktion inte skulle ha dessa behov.

16.6) Någon sådan rätt finns inte därför att den inte kan garanteras.

16.6.1) En rätt kan finnas även om den inte kan garanteras eller uppfyllas. Om det inte vore på detta sättet skulle det heller inte finnas någon rätt att ingå partnerskap eftersom det inte kan garanteras att båda personerna i partnerskapet är kvar i detta eller att ingen förekommer etc. Om inte rätten finns att ingå partnerskap så kan det ju rimligtvis inte heller finnas en adoptionsprövningsrätt som baserar sig på att partnerskapsrätten finns.

Övrigt

För mer info: <http://www.adopteraresrost.org/>